

Dario Fo Marcolfa

fraška v klasickém stylu

Dario Fo

Marcolfa

fraška v klasickém stylu

*Dle italského originálu vydaném v r. 1984 v Turíně do češtiny přeložil
Matteo Difumato v r. 2008*

Text je autorským dílem, které podléhá ochraně podle autorského zákona.

Užití tohoto díla je možné pouze formou dramaturgického studia pro potřeby inscenace díla.

Jakékoliv jiné užití, zejména rozmnožování nebo poskytování třetím osobám, podléhá sankcím dle § 152 trestního zákoníku.

V případě zájmu o provozování nebo jiné užití díla se zavazujete požádat o zprostředkování autorských práv k divadelnímu provozování díla Aura-Pont s.r.o.

Aura - Pont s.r.o.

Radlická 99, 150 00 Praha 5

IČ: 00174866, DIČ: CZ00174866

tel.: 251 554 938, fax: 251 550 207 korespondenční adresa:

Veslařský ostrov 62, 147 00 Praha 4 www.aura-pont.cz

Vydal Quadrom o. s. v r. 2012 jako e-knihu.

www.quadrom.mysteria.cz

ISBN 978-80-905290-3-8

Osoby:

Markýz trerátský (Třígrošák)

Marcolfa

Francesco

Princezna

Teresa

Giuseppe

Salón v jednom rozpadlém hradě. Obrazy se strhnutými plátny, rozcupovaná tapisérie. Mastné skvrny na zdi, stůl, židle, křeslo, z jehož čalounění vyčuhují péra, masivní skříň po jednom z boků a vzadu krb a dvoje dveře – jedny nalevo a druhé napravo. Všude prach, pavučiny a nepořádek.

Na počátku je na scéně Markýz trerátský, muž něco kolem čtyřicítky, nervózních gest a autoritativního hlasového projevu. Je v košili, ale s vycházkovým cylindrem na hlavě. Zrovna šmejdí po skříni, aby našel aspoň trochu vhodné sako, které by si mohl obléci.

Markýz *(protřepává jedno sako, a to právě tak, že na něj padá houf vyklepaného prachu, který ho rozkašle) Ksa-kru! Ech.. uch.. (křičí) Marcolfo! Jaká špína! Marcolfo! Podívejme se, jestli odpoví.. Člověk může být nepořádnější, nedbalejší.. Jen to slovo: nedbalý.. Ale co říkám, nedbalý?; říkám.. ale co říkám? (pšiká) Hep-čí! Hep-uch.. Marcolfo!*

Mezitím vchází zprava stará Marcolfa. Jde malými a tichými krůčky a ocitne se za markýzovými zády.

Marcolfa *(nevýrazným hláskem, jakoby mluvila jen sama k sobě, odpoví) Jsem zde, pane markýzi.*

Markýz *(který si evidentně nevšiml její přítomnosti) Marcolfo, kde že to jsi?*

Marcolfa *(řve) Jsem tady!*

Markýz *(škusne sebou a ustoupí, přičemž bouchne do dveří od skříně, za nimiž stojí Marcolfa, a tak se do nich nechá zbrkle zavřít). Ale copak se děje? Tak chceš jít tady, nebo ne?*

Marcolfa *(ze skříně) Jenže když mi neotevřete.. jak sem můžu jít?*

Markýz *A kde teda jsi?*

Marcolfa *A kde chcete, abych byla? Jsem ve skříni. Jsem ve..*

Markýz *(zmateně) Ve skříni? (otevřít dveře) A tobě se zdá to místo vhodnější? Tvé místo je v kuchyni, ne ve skříni! Vystupovat, vystupovat!*

Marcolfa *(vychází s obtížemi, kýchá) Pane markýzi, byla jsem v kuchyni, pak jste mě volal, volal jste.. (opráší si ruce pod nosem markýze, který se znovu rozkašle)*

Markýz *Kšá! A to jsi jako prošla skříni? Odkdy vedou dveře z kuchyně tudy? Podívám se na to. (Odstrčí Marcolfu a sám vejde do skříně, odkud slyšíme jeho hlas) Marcolfo, jsi samá lež. Žádné dveře tady nejsou.*

Zevnitř je slyšet ještě jeden hlas, chraptivý a podrážděný.

Hlas Francesca *Špína sem, špína tam.. Dejte pozor, kam dáváte nohy!*

Markýz *Co se zase děje? (přitom se vymrští ze skříně)*

Hlas Francesca *Já to jsem, kdo se ptá, co se děje. Chtěl bych vidět, jak vám někdo jde naproti, zatímco vy byste si dával šlofíka. (Mezi šaty vylézá z úkrytu a tře si nos)*

- Markýz Ach tak, Francesco.. ty jsi také uvnitř.. *(otočen na Marcolfu)* Teď už rozumím. No tak, nestyd'te se! Vůbec vám to nesluší.. tedy ve skříni..
- Marcolfa Já jsem mu taky říkala, že to stojí za houbelec. Však vy víte, jak je to s Francescem. Má své. Říká, že než aby ležel na seně, nebude spát nikde.
- Markýz Nikde?
- Francesco *(oprašuje si sako pod markýzovým nosem)* Samozřejmě! Do seníku si lehá zvěř, já jsem člověk.. svobodný člověk, a od chvíle, kdy mi věřitelé pana markýze zatrhli postel, mám právo spát alespoň ve skříni!
- Markýz Skvěle, Francesco! Mluvme rovnou hlasitěji. Za chvíli se tě zřejmě budu muset ptát na povolení, abych mohl dovnitř do svého domu. Ale teď tady velíš ty: tak jen spi ve skříni! Vem si mé sako, to jediné dobré, které mi zůstane, vejdi a vyjdi panskými dveřmi s nůši podestýlky a všechno zašpiň! A jak pošpiníš, tebe nepošpiní!..
- Marcolfa No tak, Francesco, pan markýz má pravdu. Měl by ses omluvit..
- Francesco Tak ty se do mě taky pouštíš? Víte vůbec, o čem mluvím? O čem? Jak nejlépe někomu zanádat, nebo o tom, že jednoho dne všem přibouchnu dveře a odejdu.. *(udeří silou do dveří od skříně, a to tak, že oba dva zmizí v jejím vnitřku)*
- Markýz Ty hulváte! Podvodníku! To mi zaplatíš! *(Francesco zmizí, jakmile je od vstupních dveří slyšet zvonění. Markýz se zdá být obezřetným)* Kdo to může být?
- Marcolfa *(vyčuhuje mezi markýzovým oblečením)* Vsadím se, že to je to zvíře od Giuseppa, ten správce.. Jsou to dvě nebo tři hodiny, co přišel.. byl venku pro zdvořilost boží.. říkal, že až se ten ubožák vrátí..
- Markýz Kdo je ubožák?
- Marcolfa Ubožák jste vy.
- Markýz Ach tak.. Marcolfo, co si to dovoluješ..
- Marcolfa .. ten ubožák má zaplatit včas. Měli by mu rozbít tlamu..
- Markýz *(suše)* Rozbít tlamu komu?..
- Marcolfa *(ukazuje)* Tomu nebožákovi..
- Markýz Marcolfo, jak si vůbec můžeš dovolit!..
- Marcolfa Já si nedovoluji, to on si dovoluje.. A ani nechtějte vědět, co o něm říkali předtím..
- Markýz Tak? Musí se mi omluvit na kolenou!